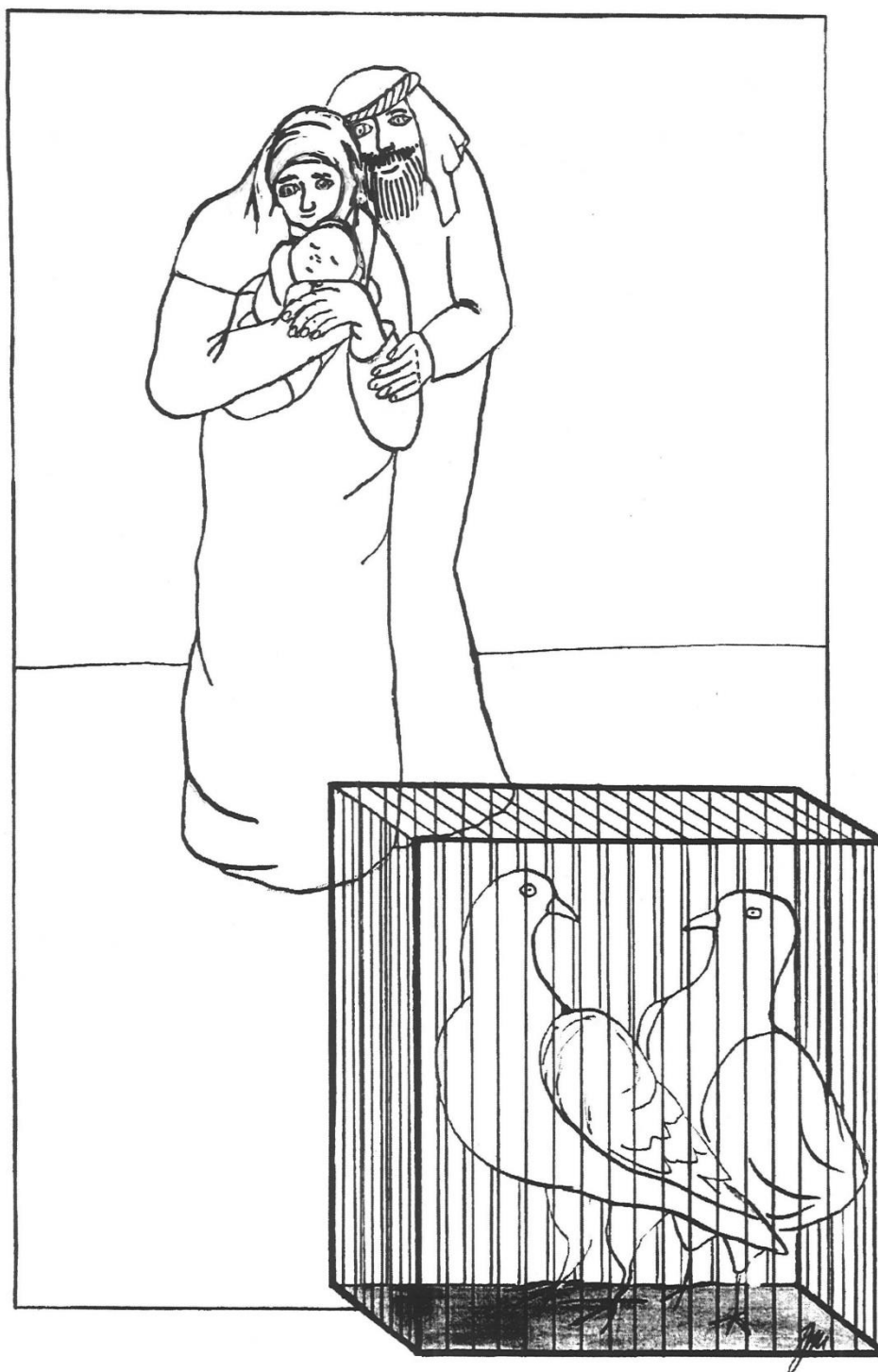

Přinesli Ježíše do chrámu.

Přinesli Ježíše do chrámu.

SVÁTEK SVATÉ RODINY CYKLU B

Evangelium (Lk 2,22-40)

Když nadešel čas očišťování podle Mojžíšova Zákona, přinesli Ježíše do Jeruzaléma, aby ho představili Pánu, jak je psáno v Zákoně Páně: 'Všechno prvorozené mužského rodu ať je zasvěceno Pánu.' Přitom chtěli také podat oběť, jak je nařízeno v Zákoně Páně: pár hrdliček nebo dvě holoubata.

Tehdy žil v Jeruzalémě jeden člověk, jmenoval se Simeon: byl to člověk spravedlivý a bohabojný a očekával potěšení Izraele a byl v něm Duch svatý. Od Ducha svatého mu bylo zjeveno, že neužítí smrt, dokud neuvidí Pánova Mesiáše. Z vnuknutí Ducha přišel do chrámu, právě když rodiče přinesli dítě Ježíše, aby s ním vykonali, co bylo obvyklé podle Zákona. Vzal ho do náručí a takto velebil Boha: „Nyní můžeš, Hospodine, podle svého slova propustit svého služebníka v pokoji, neboť moje oči uviděly spásu, kterou jsi připravil pro všechny národy: světlo k osvojení pohanům a k slávě tvého izraelského lidu.“ Jeho otec i matka byli plni údivu nad slovy, která o něm slyšeli. Simeon jim požehnal a jeho matce Marii prohlásil: „On je ustanoven k pádu a k povstání mnohých v Izraeli a jako znamení, kterému se bude odporovat – i tvou vlastní duši pronikne meč – aby vyšlo najevo smýšlení mnoha srdcí.“

Také tam byla prorokyně Anna, dcera Fanuelova z Aserova kmene. Byla značně pokročilého věku: mladá se vdala a sedm roků žila v manželství, potom sama jako vdova – bylo jí už čtyřiaosmdesát let. Nevycházela z chrámu a sloužila Bohu posty a modlitbami ve dne v noci. Přišla tam právě v tu chvíli, velebila Boha a mluvila o tom dítěti všem, kdo očekávali vykoupění Jeruzaléma.

Když vykonali všechno podle Zákona Páně, vrátili se do Galileje do svého města Nazareta. Dítě rostlo a sílilo, bylo plné moudrosti a milost Boží byla s ním.

K POROZUMĚNÍ TEXTU

Když nadešel čas očišťování podle Mojžíšova Zákona, přinesli Ježíše do Jeruzaléma, aby ho představili Pánu, jak je psáno v Zákoně Páně: „Všechno prvorozené mužského rodu ať je zasvěceno Pánu.“ Přitom chtěli také podat oběť, jak je nařízeno v Zákoně Páně: pár hrdliček nebo dvě holoubata. Čtyřicet dní po svém narození je Ježíš přinesen do jeruzalémského chrámu. Jedná o den, kdy žena, která porodila dítě, má přinést Bohu oběť za své očištění (srov. Lev 12,1-8). Je vyžadován roční beránek k zápalné oběti a holoubě nebo hrdlička k oběti za hřích. Maria obětuje dvě hrdličky (holoubata), jak je povoleno chudým. Tato oběť tedy vyjevuje, že ona je matkou syna, že žije ve skrovných podmínkách a že zcela plní zákon, který Hospodin dal svému lidu.

Základní poselství Písma svatého zní, že vše je Bohem stvořené, že za vše vděčíme Bohu a že vše je jeho vlastnictvím. Prvorozenci jsou zvláštním způsobem Božím vlastnictvím. Lukáš zmiňuje, že Ježíš byl představen Pánu. On je přinesen do chrámu a zůstává zasvěcen Pánu. Jako Boží Syn přichází zcela jedinečným způsobem od Boha a zcela jedinečným způsobem náleží Bohu. Ten, který je svatý, tj. který náleží zcela Bohu, a který ve všech hledisek je Božím Synem, je nyní přinesen do chrámu, jenž je místem zvláštní Boží přítomnosti ve vyvoleném národě.

Tedy žil v Jeruzalémě jeden člověk, jmenoval se Simeon: byl to člověk spravedlivý a bohabojný a očekával potěšení Izraele a byl v něm Duch svatý. (...) Vzal (Ježíše) do náručí a takto velebil Boha: „Nyní můžeš, Hospodine, podle svého slova propustit svého služebníka v pokoji, neboť moje oči uviděly spásu, kterou jsi připravil pro všechny národy: světlo k osvětlení pohanům a k slávě tvého izraelského lidu.” Simeon je představen jako člověk očekávající a vidoucí. Žije v něm důvěra, že Bůh nezapomněl na svůj lid a že vystoupí ze své skrytosti, aby se setkal se svým lidem. Nyní smí Simeon vidět, že toto dítě je Bohem poslaný Mesiáš a že je v něm přítomna Boží spása. Jemu je však dáno poznání, koho Bůh dal lidstvu v tomto dítěti.

Simeon nevyslovuje žádné podrobnosti o spáse, kterou Bůh daroval skrze toto dítě. On ví, že toto dítě je Spásou od Boha a tím je řečeno vše. On rovněž ví, že tato spása se netýká pouze vyvoleného národa Izraele, ale že zasahuje všechny národy. Všem národům totiž vzešlo světlo a jsou vyvedeni z temnot. Ježíš se jim stane spásou proto, že jim přinese poznání Boha, který je všemohoucím Stvořitelem a zároveň dobrotivým Otcem. Skrze Ježíše Krista dostává však toto poznání Boha svou konečnou podobu a přivádí Izrael do konečné a neslýchané Boží blízkosti.

Jeho otec i matka byli plni údivu nad slovy, která o něm slyšeli. Simeon jim požehnal a jeho matce Marii prohlásil: „On je ustanoven k pádu a k povstání mnohých v Izraeli a jako znamení, kterému se bude odporovat – i tvou vlastní duši pronikne meč – aby vyšlo najevo smýšlení mnoha srdcí.”

Ve slovech, se kterými se Simeon obrací k Marii, se objevuje poprvé stín v tomto jásavém a radostném znění. Dítě, ve kterém přichází Boží spása, nebude naprosto a nerozděleným způsobem přijato. Někteří lidé skrze toto dítě dojdou k pádu, jiní u něj naleznou spásu. Nápadné je však, jak do těchto slov o Ježíši jsou zapletena slova o Marii: „Tvou vlastní duši pronikne meč“ (Lk 2,35). Nejuzší možným způsobem je spojen Ježíšův úděl s tím, co Maria zakusí. Bude s ním společně trpět to, co on bude zakoušet. Maria, Ježíšova matka, je zde očividně představena jako příklad Ježíšových učedníků, kteří

Ježíše nenásledují z odstupu, nýbrž jej následují na všech jeho cestách a tak s ním vše sdílí.

Také tam byla prorokyně Anna, dcera Fanuelova z Aserova kmene. Byla značně pokročilého věku: mladá se vdala a sedm roků žila v manželství, potom sama jako vdova – bylo jí už čtyřiaosmdesát let. Nevycházela z chrámu a sloužila Bohu posty a modlitbami ve dne v noci. Přišla tam právě v tu chvíli, velebila Boha a mluvila o tom dítěti všem, kdo očekávali vykoupení Jeruzaléma. Nakonec se setkáváme v tomto evangelním úryvku s prorokyní Annou, která je zbožným a bohabojným způsobem spojena s Hospodinovým chrámem a která smí rovněž pochopit, co se zde nyní děje. I ona nemlčí. Děkuje Bohu hlasitým chvalozpěvem a ohlašuje lidem, že v tomto dítěti se naplnila veškerá zaslíbení a očekávání vyvoleného národa. Prorokyni Annu smíme vidět jako reprezentantku mnohých žen pokročilého věku, které si najdou čas na modlitbu a které upřímně vyznávají svou víru.

SHRNUTÍ

I v tomto textu se ukazuje chudoba Svaté rodiny: v den Mariina kultického očišťování (tj. 40 dní po narození dítěte – Lv 12,1-6) je podána oběť chudých – pár hrdliček nebo dvě holoubata. Tento starozákonní rituál dostává svůj nový obsah: stařec Simeon a prorokyně Anna mohou vidět Boží spásu – Ježíše. Přitom se nesmí přehlédnout, že stařec Simeon byl člověkem Ducha a právě veden Duchem přišel do chrámu. Setkání s Ježíšem nechá vyprýštit chválu a proroctví, podobně jako po narození Jana Křtitele Zachariáš prorokuje a oslavuje Boha (Lk 1,67-79). Simeonovo proroctví přivádí Marii i Josefa k údivu (Lk 1,29; Lk 2,18). Ježíš je totiž víc než pouhé dítě (v. 40), a proto setkání s ním vede ke chvále, úžasu a zvěstování (v. 38).

VÝZVA NA TÝDEN

Zamysleme se

Mladší:

Jako se to stalo Simeonovi a Anně, stává se to i nám: Bůh se k nám přibližuje a záleží na tom, jestli ho dokážeme poznat. Ježíš říká: „Cokoli jste učinili jednomu z nejmenších, mně jste učinili. To znamená, že Ježíše můžeme poznat třeba i v našich spolužácích nebo učitelích, můžeme ho poznat třeba i v našich rodičích a sourozencích. Všechno, co pro ně uděláme, bere Ježíš tak, jako bychom to udělali pro něj.

Starší:

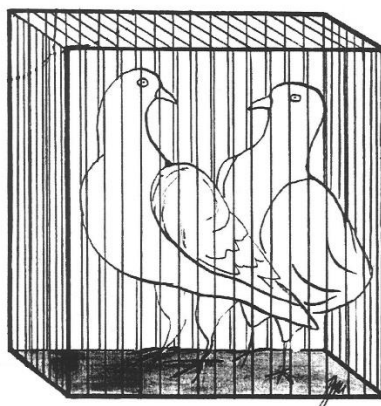
Je úžasné, jak lidé, kteří se nechávají vést Duchem svatým, společně vytvářejí duchovní dějiny lidstva. Bylo by skvělé, kdybychom se i my mohli nechat vést Bohem tam, kam On chce. Co nám v tom často brání? Možná to, že jsme plní svých vlastních plánů a na záměry Boží se moc neptáme. Zkusme si teď častěji položit otázku: „Pane, co po mně chceš Ty – právě teď a tady?“

Zkusme si

Mladší / Starší:

Josef s Marií přinesli Ježíše, svého prvorozeného syna, do jeruzalémského chrámu, aby ho tam podle tehdejšího zákona představili Bohu. Setkali se tam ale se dvěma lidmi, kteří o jejich dítěti řekli důležité věci...

- Prorokyně Anna není úplně známou biblickou postavou:
 - Zkus zjistit, co jméno Anna v překladu znamená! („milostiplná“ nebo „milá“)
 - Písmo o ní říká, že byla „z Aserova kmene“. Dokážeš zjistit, podle čeho nebo koho se tento kmen jmenuje?
 - Jak dlouho žila Anna jako vdova, kdybychom předpokládali, že se vdávala v patnácti letech?
- Maria a Josef obětovali za svého prvorozeného syna dvě holoubata. Zkuste si je vyrobit z papíru, abyste si dnešní evangelium mohli během příštích dní připomenout! Nabízíme [jednoduchý návod na výrobu papírové holubice](#).
- Dnešní evangelium bylo poměrně dlouhé: zapamatovali jste si je? Zkuste vyřešit kvíz na další straně! Když přečtete postupně písmenka u správných odpovědí, dozvíte se ještě něco navíc!

1. Maria a Josef přinesli Ježíše do chrámu podle zákona
 - a. Abraháмова (ŽÁ)
 - b. Jakubova (BO)
 - c. Mojžíšova (JE)

2. Ježíš byl tehdy starý
 - a. Dva roky (DN)
 - b. Čtyřicet dní (ŽÍ)
 - c. Týden (RU)

3. Duch svatý slíbil Simeonovi, že
 - a. Nezemře, dokud neuvidí Mesiáše (ŠJ)
 - b. Bude zdravý a bohatý (OU)
 - c. Bude mít hodně dětí (DO)

4. Simeona do chrámu přivedlo
 - a. Vnuknutí Ducha svatého (ES)
 - b. Povinnost uklidit nádvoří (AK)
 - c. Náhoda (MY)

5. Simeon řekl Marii o Ježíšovi, že
 - a. Jednou vstane z mrtvých (OČ)
 - b. Je určen k pádu a povstání mnohých (VĚ)
 - c. Je to krásné dítě (TA)

6. Prorokyně Anna byla z kmene
 - a. Fanuelova (LO)
 - b. Aserova (TL)
 - c. Judova (DK)

7. Anně tehdy bylo
 - a. 58 let (ÝB)
 - b. 97 let (ÉM)
 - c. 84 let (ON)

8. Než ovdověla, žila Anna v manželství
 - a. 7 let (ÁR)
 - b. 12 let (VŠ)
 - c. Písmo to neuvádí (AZ)

9. Josef s Marií se vrátili
 - a. Do Betléma (AR)
 - b. Do Egypta (ECH)
 - c. Do Nazareta (ODŮ)

Svátek Svaté rodiny cyklu B
Lk 2,22-40

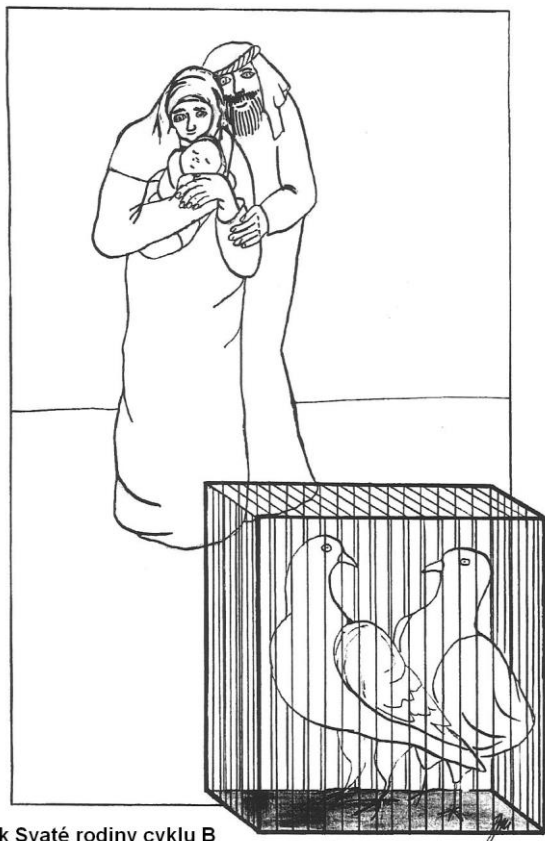
Svátek Svaté rodiny cyklu B
Lk 2,22-40

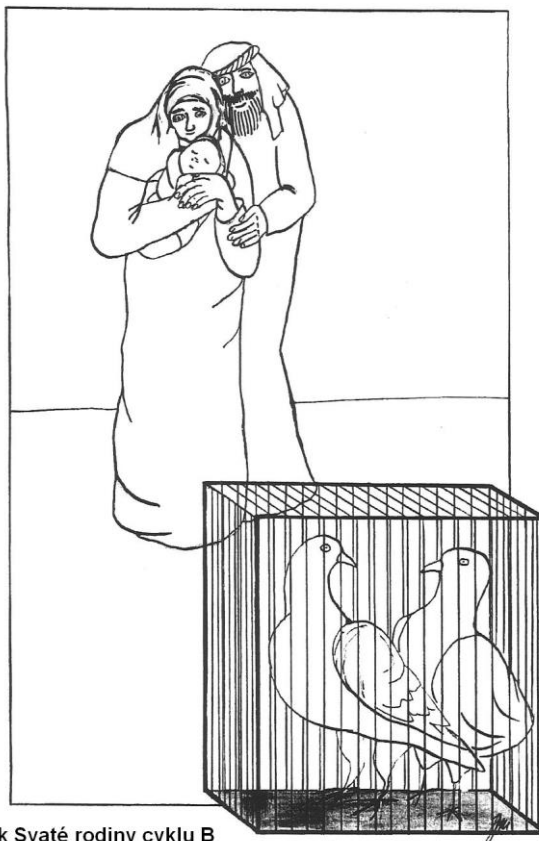
Svátek Svaté rodiny cyklu B
Lk 2,22-40

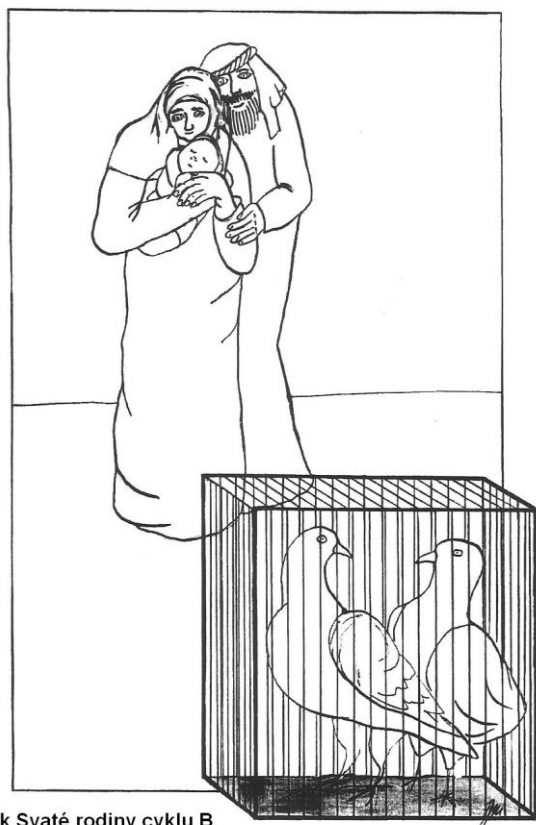
Svátek Svaté rodiny cyklu B
Lk 2,22-40

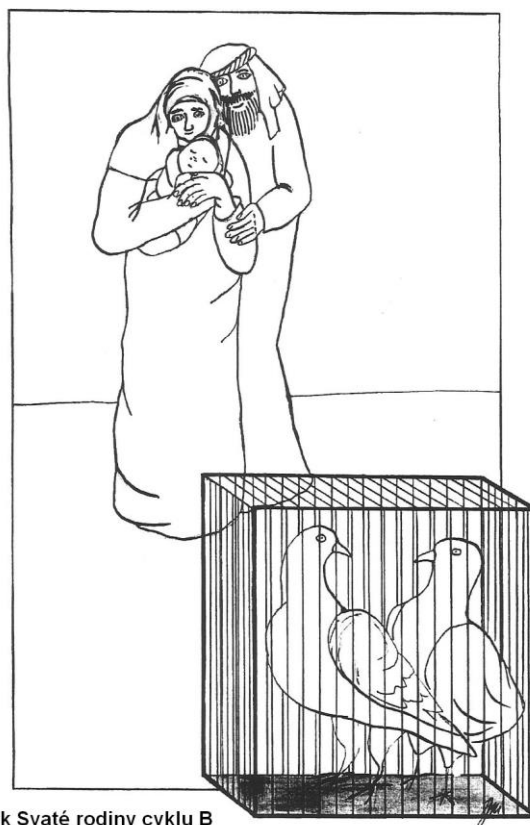
Svátek Svaté rodiny cyklu B
Lk 2,22-40

Svátek Svaté rodiny cyklu B
Lk 2,22-40

Svátek Svaté rodiny cyklu B
Lk 2,22-40

Svátek Svaté rodiny cyklu B
Lk 2,22-40